

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

W OLSZTYNIE

Olsztyn, 5 lipca 1952 r.

Nr 10

Poz. 49—52

T R E Ś Ć

CZĘŚĆ I PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

- Poz. 49. Uchwała Wojewódzkiej Rady Narodowej Nr IV/11. z 4.VII. 52., w sprawie roli i zadań rad narodowych w umocnieniu spółdzielni produkcyjnych.
- Uchwały Prezydium W.R.N. w Olsztynie:
50. Nr. XXVII/381 z 17. VI. 1952 r. w sprawie kampanii żniwno-omłotowej.

- Poz. 51. Nr. XXIX/411b z 27. VI. 1952 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad zakładami kąpielowymi w Olsztynie.
52. Ogłoszenie Prezydium W. R. N. w Olsztynie Nr RLc-26/12/52 z 27. VI. 1952 r. w sprawie czasów ochronnych na zwierzęta łowne na terenie województwa olszt.

49

ROLA I ZADANIA RAD NARODOWYCH W UMCNIENIU SPÓDZIELNI PRODUKCYJNYCH.

Uchwała Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Nr. IV/11 z dnia 4 lipca 1952 r.

W 3-cim roku Planu 6-cioletniego przed wsia polską stoją bardzo poważne zadania. Trzeba znacznie przyspieszyć wzrost produkcji rolnej, aby nadażyć za rozwojem produkcji przemysłowej i usunąć trudności, wynikające w naszym życiu gospodarczym. Trzeba utrzymywać i rozszerzać socjalistyczną przebudowę rolnictwa, ograniczając i izolując elementy kułackie i spekulanckie.

W oparciu o wzorowe przykłady spółdzielni produkcyjnych, trzeba wytrwale przekonywać pracujących chłopów o tem, że trwały postęp gospodarczy, dobrobyt i kultura może zapewnić mała i średniorolnym chłopom spółdzielcza gospodarka.

Z dotychczasowego rozwoju naszych spółdzielni produkcyjnych wynika, że znaczna ich część ma do zanotowania poważne osiągnięcia organizacyjne i gospodarcze. W naszych spółdzielniach produkcyjnych wyrasta silny aktyw, który swoją dojrzałością, bojowością i konkretnością ujmowania zagadnień wybija się na czoło pracującego chłopstwa.

Zródłem osiągnięć jest zespołowa socjalistyczna praca, zastosowanie maszyn i lepszej uprawy roli, opieka Władzy Ludowej, pomoc klasy robotniczej pod kierownictwem Polskiej Zjedn. Partii Robotniczej w budownictwie socjalistycznym i w walce z wrogami przebudowy gospodarki rolnej.

Prezidia Rad Narodowych są organami władzy ludowej bezpośrednio ponoszącymi odpowiedzialność za przebieg pracy urzędów, instytucji i przedsiębiorstw. powołanych do zapewnienia spółdzielniom produkcyjnym warunków niezbędnych dla ich organizacyjnego i gospodarczego umocnienia. Zatwierdzając uchwały o utworzeniu spółdzielni i decydując o ich rejestracji, rozpatrując plany gospodarcze i finansowe spółdzielni oraz wydając spółdzielniom zalecenia i wskazania o sposobach wykonania tych planów, kontrolując zgodność działalności władz spółdzielni z przepisami statutu prowadzą Prezidia Pow. Rad Narodowych prace nad umocnieniem i rozwojem spółdzielczego rolnictwa.

Szereg Prez. Rad Nar. umiało zmobilizować wszystkie swe organy i działające na ich terenie instytucje do obsłużenia spółdzielni produkcyjnych. Nie brak niestety również faktów świadczących o poważnych zaniedbaniach ze strony niektórych Rad Narodowych.

Uchwała Prez. Woj. Rady Narodowej Nr. VIII/82 z dnia 16 lutego 1952 r. w sprawie rozwoju i umocnienia gospodarczego spółdzielni produkcyjnych szczegółowo precyzuje zadania Rad Narodowych i zainteresowanych instytucji na tym odcinku.

Niestety stwierdzić należy, że uchwała ta w poważnej części nie została wykonana, a niektóre Prezidia Rad Narod. i kierownictwa instytucji podeszły do jej wykonania w sposób formalny i biurokratyczny.

W związku z powyższym Woj. Rada Narodowa na Sesji w dniu 4 lipca 1952 r.

u c h w a ł a :

1. Zobowiązać terenowe Rady Narodowe wszystkich szczebli, ich komisje oraz ich organy wykonawcze do wzmocnienia pracy nad umocnieniem i rozwojem spółdzielni produkcyjnych, opierając się na szczegółowych wytycznych Uchwały Prez. Woj. Rady Nar. Nr VIII/82 z dnia 16 lutego 1952 r.

2. Zobowiązać terenowe Rady Narodowe do przeprowadzenia samokształcenia wszystkich członków Rad, komisji radzieckich oraz aparatu wykonawczego Rad w zakresie dokładnej znajomości statutów spółdzielni produkcyjnych i dotychczas wydanych uchwał Prezydium Rządu w zakresie spółdzielczości produkcyjnej.

3. Zobowiązać terenowe Rady Narodowe i ich komisje radzieckie do dalszej pracy nad umacnianiem istniejących spółdzielni.

W tym zakresie należy:

a) przeprowadzić wnikliwą kontrolę spółdzielni produkcyjnych w kierunku przestrzegania zasad statutowych,

b) dokonać analizy pracy poszczególnych wydziałów i referatów Rad, oraz instytucji i przedsiębiorstw pracujących na odcinku wiejskim, w jakim stopniu włączyły się one w pracę na odcinku umacniania istniejących spółdzielni, biorąc za podstawę przy dokonywaniu analizy wszystkie dotychczas wydane w tej sprawie uchwały i zarządzenia.

Sprawę tę należy postawić na najbliższych sesjach Rad Narodowych.

4. Zobowiązać terenowe Rady Narodowe do przeprowadzenia kontroli wykonania planów gospodarczych w spółdzielniach produkcyjnych na rok 1952 celem wyciągnięcia wniosków przy sporządzaniu planów na rok 1953.

Kontrola winna iść w kierunku:

a) właściwej struktury zasiewów ze szczególnym uwzględnieniem zabezpieczenia bazy paszowej,

b) rozwoju hodowli, biorąc za podstawę Uchwałę Prezydium Rządu z dnia 15 września 1951 r.,

c) wykonanie inwestycji budowlanych i inwentaryzacyjnych.

5. Zobowiązać terenowe Rady Narodowe do udzielania, jak najdalej idącej pomocy grupom inicjatywnym i komitetom założycielskim, dążącym do zakładania w swych gromadach spółdzielni produkcyjnych.

Pomoc ta winna wyrażać się przez systematyczny instruktaż i doradztwo fachowe, pomoc w rozwoju urządzeń gospodarczych i kulturalnych, oraz w opiece zdrowotnej.

6. Zobowiązać terenowe Rady Narodowe do ciągłego prowadzenia szerokiej akcji propagandowej przez popularyzację osiągnięć spółdzielni i przodowników pracy.

W tym zakresie należy wykorzystać zjazdy chłopskie, odprawy, urządzić wystawy, gablotki, przysyłać materiały do prasy i radiowęzłów.

7. Zobowiązać terenowe Rady Narodowe do organizowania wycieczek do produkcyjnych spółdzielni, chłopów indywidualnych, członków rad, komisji i sołtysów, gdyż jest to najbardziej przekonująca forma w budowie nowych spółdzielni produkcyjnych.

8. Zobowiązać terenowe Rady Narodowe, aby w swej pracy w gminach i gromadach na wszystkich odcinkach obok innych zagadnień włączyli silnie zagadnienie rozbudowy spółdzielczości produkcyjnej i wysunęli je, jako zagadnienia naczelne w realizacji naszego Planu 6-cioletniego.

Wykonanie powyższej uchwały zleca się wszystkim Powiatowym i Gminnym Radom Narodowym.

Sekretarz Sesji Włodarski A. Przewodn. Sesji Einsporn A.

50

KAMPANIA ŻNIWNO-OMŁOTOWA W 1952 R.**Uchwała**

Prezydium W. R. N. w Olsztynie Nr XXVII/381

z 17 czerwca 1952 r.

W walce o podniesienie produkcji rolnej decydujące znaczenie dla uzyskania należytych wyników posiada sprężystość i bez strat przeprowadzona kampania żniwno-omłotowa. W warunkach naszego województwa, na terenie którego na skutek likwidacji odłogów powierzchnia zbiorów w stosunku do roku ubiegłego znacznie się powiększyła zarówno w sektorze gospodarstw chłopskich, jak i na terenie P.G.R., terminowe zakończenie żniw wymagać będzie zwiększonego wysiłku.

Biorąc pod uwagę zapowiadające się lepsze niż w roku ubiegłym urodzaje i mniej korzystne dla zbiorów warunki atmosferyczne oraz możliwość wylegnięcia zboża konieczne jest specjalna mobilizacja wszystkich sił i środków dla wykonania stojących przed nami zadań.

Hasłem, pod jakim winna przebiegać ta specjalna mobilizacja, winien być głęboki i wszechstronny rozwój umocnienia spójni miasta ze wsią w myśl Uchwał VII Plenum K.C. P.Z.P.R. z dnia 14 i 15 czerwca b.r.

Państwowe Gospodarstwa Rolne, które dzięki zastosowaniu mechanizacji i ziaściwej agrotechniki w uprawie roli osiągają z każdym rokiem zwiększone plony w stopniu znacznie wyższym, niż gospodarstwa indywidualne, będą miały specjalne trudności w wykonywaniu sprzętu i omłotów własnymi siłami i dlatego społeczeństwo wsi i miast województwa olsztyńskiego musi przyjść PGR-om z wydatną pomocą.

Doświadczenia z ubiegłej kampanii żniwno-omłotowej wykazały największe niedociągnięcia w akcji omłotowej, dlatego też dostateczne zabezpieczenie agregatów omłotowych dla gospodarstw chłopskich, właściwe ich rozstawienie i wykorzystanie musi znaleźć w bieżącej kampanii należyte rozwiązanie organizacyjne, zwłaszcza z uwagi na konieczność skrócenia okresu omłotów.

W latach ubiegłych nie została należycie doceniona konieczność powszechnego stosowania podorywek i siewu jak największej ilości poplonów, które to zabiegi agrotechniczne mają specjalne znaczenie przy dalszej uprawie przez zachowanie wilgoci i struktury gleby, dlatego na tym odcinku dążyć musimy do podorania, nie dalej jak w 2 dni po ścięciu, conajmniej ściernisk po wszystkich oziminach i w miarę możliwości po wcześniejszych zbóżach jarych.

W związku z powyższym, w uzupełnieniu Uchwały Prezydium Rządu z dnia 4 czerwca 1952 r. — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej uchwała:

1) zobowiązać Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych, by przy współdziałaniu Związku Samop. Chłopskiej, Z.M.P. i Ligi Kobiet przeprowadziły narady produkcyjne w powiatach w dniu 23 czerwca br., oraz zebrania w gromadach indywidualnych i oddzielnie w Spółdz. Produkcyjnych do dnia 30 czerwca br. dla omówienia dotychczasowego stanu przygotowań technicznych i organizacyjnych do żniw i omłotów, ujawnienia istniejących braków i trudności oraz konkretnego ustalenia planów działania, dostosowanych do potrzeb terenu.

Szczególne uwagę zwrócić należy na przygotowanie i przeprowadzenie zebrań gromadzkich, w oparciu o Koła Gromadzkie ZSCH, którym Służba Rolna Rad Narodowych winna okazać pomoc.

Na zebraniach gromadzkich i Spółdz. Produkc. po przeanalizowaniu dotychczasowych błędów winny być szczegółowo omówione i ustalone następujące sprawy:

a) zabezpieczenie pełnego wykorzystania wszystkich maszyn żniwnych i omłotowych przy jednoczesnym objęciu tych maszyn akcją pomocy sąsiedzkiej, z ustaleniem harmonogramu pracy dla każdej maszyny.

b) organizacja pomocy sąsiedzkiej dla gospodarstw potrzebujących ze szczególnym uwzględnieniem rodzin żołnierskich i wdów,

c) sposoby agrotechniczne, gwarantujące terminowe i bez strat przeprowadzenie żniw i przez właściwe ustawienie snopów w szerokie rzędy, umożliwiające dokonanie niezwłocznych podorywek i ewentualnie siew poplonów.

d) organizacji współzawodnictwa o sprawne i bez strat dokonanie zbiorów, niezwłoczne dokonanie podorywek i siewu poplonów, oraz o szybkie przeprowadzenie omłotów w poszczególnych gromadach.

2) Zobowiązać Prezydium Powiat. i Gminnych Rad Narodowych i ich Służbę Rolną oraz Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium W.R.N. do:

a) przeprowadzenia szerokiej akcji propagandy przy pomocy prasy, wszystkich radiowęzłów i Gminnych Gazetek „Błyskawica“ w kierunku sprawnego przygotowania i przeprowadzenia kampanii żniwno-omłotowej, ze szczególnym uwzględnieniem walki ze stratami w ziarnie oraz powszechnego stosowania wapnowania ściernisk oraz stosowania wczesnych podorywek i siewu poplonów.

b) zobowiązać Prezydium Powiat. Rad Narodowych do ścisłego rozeznania terenu w kierunku ustalenia ilości agregatów omłotowych, stojących do dyspozycji oraz do pełnego włączenia do akcji omłotowej wszystkich młocarń i silników zdalnych do użytku i będących w posiadaniu POM-ów i GOM-ów oraz indywidualnych gospodarstw chłopskich.

Włączenie agregatów omłotowych, będących w posiadaniu indywidualnych gospodarstw do akcji omłotowej poza gospodarstwem ich właściciela może być przeprowadzone wyłącznie w oparciu o zasadę pełnej odpłatności za wzięcie maszyn i silników wg. obowiązujących stawek.

Prezydium Powiatowych Rad Narodowych opracują dla swych powiatów plany omłotowe w porozumieniu z miejscowymi POM-ami i Zespołami PGR, przy uwzględnieniu agregatów omłotowych PGR-owskich, które będą przeprowadzały omłoty w gromadach na podstawie wzajemnej wymiany usług. Kampania omłotowa winna zacząć się w nie później jak 10 sierpnia br. przy przyjęciu zasady, że do dnia 15.X. br. ma omłócić około 50% kłosowych w każdym gospodarstwie i Spółdz. Produkc., zaś w drugiej fazie do dnia 15.XII. br. zakończyć omłoty wszystkich zbiorów we wszystkich gospodarstwach i Spółdz. Produkc.

c) ustalenia operatywnej kontroli i metod do uzyskania właściwych danych dla sprawozdawczości.

3) Zobowiązać Prezydium terenowych Rad Narodowych i Państw. Ośrodków Maszynowe do otoczenia Spółdz. Produkc., zwłaszcza nowoorganizowanych, należyłą opieką polityczną i agrotechniczną dla właściwego przeprowadzenia zbiorów poprzez:

a) zwołanie do 30 czerwca br. we wszystkich POM-ach Rad Społecznych dla omówienia przygotowań i planów prac w Spółdz. Produkc.,

b) należyte zaplanowaną organizację pracy, opartą na zatwierdzonych ogólnych zebraniach, normach pracy, przy rozwinięciu współzawodnictwa pracy.

c) zakończenie do dnia 30. VI. br. remontów maszyn w Spółdz. Produkc., remontów spichrzy, szop i stodoł oraz przeprowadzenie do dnia 5 lipca br. dezynfekcji, dezynsekcji i odszczurzenia spichrzy.

d) wyznaczenie zawczasu dogodnego miejsca zwózki i stertowania z uwzględnieniem warunków ochrony przeciwpożarowej,

e) stosowanie właściwego ustawiania zżętego zboża dla umożliwienia niezwłocznego wykonania podorywek i siewu poplonów,

f) utworzenie brygad omłotowych na cały okres omłotów, przy tym szczególną opieką otoczyć należy Spółdz. Produkcyjne, posiadające plantacje nasienne celem umożliwienia terminowego przygotowania ozimego materiału siewnego,

g) zorganizowanie w Spółdz. Produkc., gdzie istnieją ku temu warunki, przedszkoli, żłobków i dziecińców na okres największego nasilenia prac, celem umożliwienia największego udziału kobiet w kampanii żniwno-omłotowej,

h) zapewnienie należytych warunków bytowych skiero- wany do Spółdzielni członkom brygad traktorowych.

Oprócz tego należy otoczyć specjalną opieką przy sprzę- cie w omłotach i podziale plonów Zespoły Uprawy Odłogów, stwarzając warunki dla dalszego kontynuowania upraw przez te zespoły.

4) Zobowiązać Ekspozyturę POM, ażeby Państwowe i Gminne Ośrodki Maszynowe przy uwzględnieniu postanowień § 4 Uchwały Prezydium Rządu z dnia 4 czerwca br. w pełni wykorzystwały możliwości eksploatacyjne swoich parków maszynowych, zarówno traktorowych jak i żniwno-omłotowych.

Dla zapewnienia sprawnego przebiegu omłotów w sektorze gospodarstw indywidualnych we wszystkich gromadach — zobowiązuje się Ekspozyturę POM do przeprowadzenia koniecznych przerzutów GOM-owskich agregatów omłotowych dla równomiernego zaopatrzenia terenu w młocarnie przy uwzględnieniu znajdujących się w gromadach prywatnych agregatów omłotowych, młocarń i silników, jak również agregatów PGR-owskich, młocących zboże chłopskie w trybie wzajemnej wymiany usług.

Zobowiązać Prezydium P.R.N., aby w zrozumieniu potrzeb gospodarczych innych powiatów, wywołanych koniecznością wykonania zadań ogólnopństwowych przyczyniły się do sprawnego przeprowadzenia powyższych przerzutów.

5) Zobowiązać placówki, przeprowadzające zaopatrzenie — Centr. Zaop. Rolnictwa, C.P.D., C.P.N., C.R.S., Zakł. Sieci i Zakł. Energo-Zbytu, Centr. Handl. Mat. Elekrot. i Centr. Chemiczną — oraz remonty traktorów, silników i maszyn żniwno-omłotowych — Warsztaty TOR, PGR, POM i GOM — by plany zaopatrzenia oraz plany remontów i napraw zrealizowały w myśl wytycznych i w terminach określonych Uchwałą Prezydium Rządu z dnia 4 czerwca br., oraz zobowiązać Prezydium terenowych Rad Narodowych do dopilnowania niezwłocznego skierowania do remontu sprzętu żniwno-omłotowego wszystkich sektorów, przy wykorzystaniu w miarę potrzeby istniejących w terenie warsztatów naprawczych Spółdzielni Pracy.

Ponadto Warsztaty TOR przygotowują na czas kampanii żniwno-omłotowej pełną ilość mechaników, obsługi gwarantującej i objazdowych, zapotrzebowaną i uzgodnioną przez właścicieli sprzętu i personel obsługi technicznej.

6) Zobowiązać Wojew. Pełnomocnika CUS i K do:

a) przeanalizowania sprawy magazynów i do zarezerwowania pewnych obiektów, nadających się na magazyny, co stworzy rezerwy powierzchniowe do składowania zboża. Wszelkie trudności w tym względzie winny być niezwłocznie podane do Prezydium W.R.N.

b) do przerządzenia do dnia 15 lipca br. dezynfekcji, dezynsekcji i odczyszczenia elewatorów, magazynów, punktów skupu i zsypu ziarna.

7) Zobowiązać Państw. Gospodarstwa Rolne, aby przy ścisłym przestrzeganiu przepisów § 6 Uchwały Prezydium Rządu z dnia 4 czerwca br. przy przygotowaniu i przeprowadzeniu kampanii żniwno-omłotowej zwróciły specjalną uwagę na najbardziej zagrożony odcinek, jakim jest brak dostatecznej ilości rąk do pracy i ich należytego wykorzystania.

W tym celu Państwowe Gospodarstwa Rolne winny:

a) niezwłocznie wysłać werbowników na przeludnione tereny rolnicze województw centralnych,

b) nawiązać łączność z Powiat. Oddziałami Zatrudnienia celem kierowania do PGR wszystkich zgłaszających się pracowników,

c) nawiązać porozumienie z gromadami gospod. indywidualnymi na zapleczu tych gospodarstw PGR, które posiadają agregaty omłotowe o mniejszej wydajności i które nie będą wykorzystane do omłotów w PGR, w kierunku uzyskania w drodze wzajemności usług, określonej dobrowolną umową, ilości dniówek roboczych, pieszych lub wozowych, w zamian za wypożyczenie agregatu omłotowego do omłotów w danej gromadzie.

Wobec braku dostatecznej ilości maszyn omłotowych w sektorze gospodarstw indywidualnych, oraz znacznych nadwyżek, zwłaszcza młocarni mniejszych w PGR-ach, powyższe porozumienie w sprawie wzajemności usług winno być jak najszerszej stosowane, aż do wyczerpania całkowitej możliwości eksploatacyjnej nadwyżek tych młocarni, posiadanych przez PGR,

d) przeprowadzić mobilizację własnych rezerw przez zatrudnienie w akcji żniwno-omłotowej części pracowników biurowych oraz części pracowników i robotników z бригаад produkcji zwierzęcej, melioracyjnej itp., oraz jak największej ilości osób spośród rodzin pracowniczych i robotniczych,

e) zabezpieczyć odpowiednie warunki zakwaterowania i wyżywienia dla robotników sezonowych, dla Kompanii „SP”, oraz dla pracowników i robotników z miast, kierowanych do pomocy w akcji żniwno-omłotowej w drodze współpracy między miastami a wsią,

f) przez należyłą organizację pracy i przez rozwinięcie szerokiego współzawodnictwa pomiędzy poszczególnymi robotnikami, grupami, brigadami, gospodarstwami i zespołami zwiększyć do maksimum wydajność pracy.

g) po wnikliwym przeanalizowaniu możliwości pokrycia zapotrzebowania na pracę we własnym zakresie i w pełnym zrozumieniu ograniczonych możliwości w udzielaniu pomocy przez instytucje miejskie i zakłady przemysłowe — Okręgowe Zarządy PGR Olsztyn, Giżycko i Orneta złożyć do dnia 10 lipca br. do Okręgowej Rady Związków Zawodowych wykazy brakujących roboczodniówek z określeniem ich lokalizacji.

8) Zobowiązać Wydział Inspekcji Prezydium W.R.N. do przeprowadzania szczegółowej kontroli przygotowań do akcji żniwno-omłotowej w PGR-ach, zwłaszcza na odcinku zabezpieczenia w robociznę ludzką i zapewnienia odpowiednich warunków zakwaterowania i wyżywienia.

9) Zobowiązać Komendę Wojew. Straży Pożarnej do zabezpieczenia przeciwpożarowego wsi przez akcje propagandowo-uświadamiające, oraz stałą kontrolę stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego w okresie żniw i omłotów.

10) Zwrócić się do Wojew. Związku Samop. Chłopskiej, Zarządu Z.M.P., Wojew. Zarządu Ligi Kobiet, Związku Zawodowego Robotników Rolnych oraz Okr. Rady Związków Zawodowych, aby w pełnym zrozumieniu ciężkich zadań, stojących do wykonania w akcji żniwno-omłotowej, od których wyników zależy terminowe i bez strat przeprowadzenie zbiorów dla dalszego wzmocnienia sił Polski Ludowej — poprzez swe Oddziały i Związki Terenowe i poprzez swych członków z całą energią włączyły się do akcji w myśl wytycznych Uchwały Prezydium Rządu z dnia 4 czerwca 1952 r.

11) Zwrócić się do Komisji Rad Narodowych, a mianowicie: Rolnictwa i Leśnictwa, Zdrowia, Oświaty, Handlu oraz Pracy i Pomocy, aby w okresie przygotowania do kampanii żniwno-omłotowej i w czasie trwania kampanii, specjalnie zaś w dniu 1 lipca br., jako ustalonym Uchwałą Prezydium Rządu dniem gotowości do żniw i omłotów, oraz w dniu 13 lipca br. jako w ustalonym dniu kontrolnym, do którego poprzednio stwierdzono braki winny być usunięte, przeprowadziły za pośrednictwem swych ekip, składających się z aktywu wiejskiego i fachowców agrotechników, ścisłą kontrolę stanu przygotowania do akcji żniwno-omłotowej w Ośrodkach Maszynowych, Gminnych Spółdzielniach, PGR-ach, Spółdz. Produkc. i gromadach indywidualnych, biorąc za podstawę Uchwałą Prezydium Rządu z dnia 4 czerwca 1952 r. i wytyczne Uchwały niniejszej.

Prezydium Rad Narodowych w dniach 2 i 14 lipca br. przeanalizują na swych specjalnych posiedzeniach sprawozdania pokontrolne Komisji Rad Narodowych, dopilnują niezwłocznego usunięcia ujawnionych braków i niedociągnięć, oraz wyciągną odpowiednie wnioski w kierunku sprawnego przeprowadzenia akcji, zaś Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium W.R.N. złoży w dniach 4 i 16 lipca sprawozdania ze stanu gotowości województwa do kampanii żniwno-omłotowej.

Sprawozdania te winny być poprzedzane przez wnikliwą kontrolę Wydziału Inspekcji Prezydium W.R.N.

12) Prezydium Powiat. i Gminnych Rad Narodowych oraz Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium W.R.N. wyciągną konsekwencje względnie pociągną do odpowiedzialności karnej osoby przejawiające złą wolę w wykonaniu Uchwały Prezydium Rządu z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie przygotowania i przeprowadzenia kampanii żniwno-omłotowej 1952 r., oraz Uchwały niniejszej, zaś osoby, które przyczynią się do sprawnego przeprowadzenia kampanii winny być przedstawione do wyróżnienia.

13) Wykonanie niniejszej Uchwały oraz koordynację kampanii żniwno-omłotowej zleca się Wydziałowi Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium W.R.N.

Za Prezydium Rady Narodowej:

Z. Brzezicki.

J. Malewski

Sekretarz Prezydium

Przewodniczący Prezydium

51

NADZOR I KONTROLA NAD ZAKŁADAMI KĄPIELOWYMI W OLSZTYNIE.

Uchwała Prezydium W.R.N. Nr XXIX/411-b.

z dnia 27. VI. 1952 r.

W celu zapewnienia zupełnego bezpieczeństwa przy korzystaniu z kąpielisk na wodach znajdujących się na terenie tutejszego województwa, Prezydium Powiatowych Rad Narodowych oraz Prezydium Rady Narodowej m. Olsztyną spowodują i dopilnują by kierownictwa poszczególnych kąpielisk, przystani będących pod zarządem zrzęszeń sportowych, oraz kąpielisk urządzanych dla obozów i kolonii letnich odpowiednio zabezpieczyły tereny wodne przeznaczone dla celów kąpieliskowych stosownie do następujących wymogów:

1) Miejsce na kąpielisko winno być tak wybrane, aby dno posiadało charakter stały i nie było zmywane lub znoszone przez wodę.

2) W miejscach przeznaczonych do kąpeli dla osób dorosłych winno być dokonane oznaczenia głębokości wody palikami lub znakami pływającymi, w sposób wyłączający użycia miejsc głębszych od 150 cm., a dla dzieci 90 cm.

3) W miejscach kąpieliskowych należy wywiesić regulaminy mówiące między innymi o tym, że:

a) należy przestrzegać strony moralnej przez ubieranie odpowiednich kostiumów,

b) niedozwolona jest kąpiel po zapadnięciu zmroku,

c) zabrania się zabierać na kajaki nieletnich i nieumiejących pływać,

d) urządzane imprezy nad wodami winny być bezwzględnie bezalkoholowe.

4) W miejscach kąpielowych winny znajdować się przyrządy ratownicze (pasy, bosaki), oraz łódź ratownicza.

5) Na widocznym miejscu należy umieścić tablicę obrazującą sposób udzielania pierwszej pomocy w wypadku utonięcia.

6) Wszelkiego rodzaju tabor pływający, a nie nadający się do użytku winien być z nad brzegów jezior, rzek i kanałów niezwłocznie usunięty.

7) Na kąpieliskach cieszących się większą frekwencją należy wprowadzić dyżury, a na wodach uruchomić patrole lotne. W miarę możliwości zainstalować telefon.

8) Osobom nietrzeźwym i nieumiejącym pływać kajaków wydawać nie należy.

9) Wszelki sprzęt wodny, który będzie użytkowany w bieżącym sezonie, należy poddać szczegółowym oględzinom.

10) Korzystanie z terenów wodnych jak i ze sprzętu nie posiadających wymogów wyżej przytoczonych, gwarantujących bezpieczeństwo osób z nich korzystających winno być kategorycznie zabronione.

11) Winny przekroczenie przepisów niniejszego zarządzenia podlegają w myśl § 21 Rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9 maja 1936 r. o zakładach kąpielowych (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 327) i art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198) oraz ustawy z dnia 15. XII. 1951 r., o orzecznictwie karno-administracyjnym, (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 454), karze pracy poprawczej do 3 miesięcy albo grzywny do 3.000 zł.

12) Nadzór i kontrolę w sprawach przedmiotowych winny przeprowadzić Prezydium Rad Narodowych w ścisłym porozumieniu z organami M. O. i Bezpieczeństwem

Za Prezydium Rady Narodowej

Z. Brzezicki

J. Malewski

Sekretarz Prezydium:

Przewodniczący Prezydium.

52

CZASY OCHRONNE NA ZWIERZĘTA ŁOWNE NA TERENIE WOJEWÓDZTWA OLSZTYŃSKIEGO. OGŁOSZENIE

Prezydium W. R. N. w Olsztynie
z 27 czerwca 1952 r. Nr RLC-26/2/52.

Na podstawie art. 52. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 934 i z 1932 r. Nr. 67, poz. 622) oraz rozporządzenia Ministerstwa Leśnictwa z dnia 10 maja 1952 r. w sprawie ochrony niektórych zwierząt łownych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 189) ogłaszam co następuje:

I. Czas ochronny ustalony w art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim rozszerza się tak, że obejmuje on:

1. dla jeleni — byków — okres od 1 listopada do 10 września,
2. dla danieli — byków — cały rok,
3. dla sarn — kozłów — okres od 1 listopada do 31 maja,
4. dla borsuków — okres od 1 grudnia do 31 sierpnia,
5. dla zajęcy szaraków — okres od 16 stycznia do 15 listopada,

6. dla zajęcy bielaków — cały rok,
7. dla wiewiórek — okres od 1 lutego do 30 listopada,
8. dla głuszców — kogutów — okres od 16 maja do 15 marca,
9. dla cietrzewi — kogutów — okres od 16 maja do 15 marca,
10. dla jarząbków — cały rok,
11. dla bażantów kogutów — cały rok,
12. dla kuropatw — cały rok,
13. dla przepiórek — okres od 14 września do 31 sierpnia,
14. dla słonek — okres od 1 stycznia do 1 marca i od 16 maja do 15 sierpnia,
15. dla batalionów — okres od 16 maja do 15 lipca,
16. dla dzikich kaczorów — okres od 1 grudnia do 28 lutego i od 21 maja do 19 lipca,
17. dla dzikich kaczek (samice i młode) — okres od 1 grudnia do 19 lipca,
18. dla dzikich gęsi — okres od 1 grudnia do 31 sierpnia,
19. dla czapli siwych, dubeltów, kszyków, bekasików, kulonów, kulików, derkaczy, siwek i innego ptactwa wodnego, oraz błotnego nie objętego ochroną gatunkową, z wyjątkiem łysek — okres od 1 stycznia do 19 lipca,
20. dla łysek — okres od 1 maja do 19 lipca,
21. dla gołębi, z wyjątkiem synogarlicy i siniaka — okres od 1 stycznia do 31 lipca,
22. dla błotniaków stawowych i zbożowych — okres od 21 maja do 19 lipca,
23. dla gawronów, kawek, kruków, orłów, rybołówów i ptaków drapieżnych nie objętych ochroną gatunkową — okres od 1 marca do 15 lipca,

II. Wprowadza się czas ochrony:

1. dla dzików — od 11 lutego do 31 lipca,
  2. dla kun leśnych (tumaków) — od 1 lutego do 31 października,
  3. dla wydr — od 1 marca do 31 lipca,
  4. dla lisów — od 11 lutego do 15 listopada (w bażantazurach i zagrodach wiejskich oraz w bezpośrednim ich sąsiedztwie — aż do stu metrów odległości wolno polować przez cały rok),
  5. dla rysy — przez cały rok,
  6. dla szopów amerykańskich (Procyon lotor) — przez cały rok,
  7. dla orłów z wyjątkiem orła rybołowa — przez cały rok,
  8. dla norek — przez cały rok,
- III. Zabrania się polować na:
1. losie — byki,
  2. danielę — byki,
  3. cietrzewie — kury,
  4. drogie i drogie kamionki, (strepety),
  5. drozdy, kwiczoły i paszkoty,
  6. pułchacz i wszelkie sowy,
  7. dzikie łabędzie,
  8. synogarlice i siniaki.

IV. Podane w niniejszym ogłoszeniu czasy ochronne obowiązują od dnia 1 czerwca 1952 r. do dnia 31 maja 1953 r.

Przewodniczący Prezydium
J. Malewski.

Redakcja i Administracja: Olsztyn, ul. Kopernika 48 -- Prez. W. R. N. — Wyzd. Prawny, tel. 14-81

Ceny ogłoszeń: o zagubieniu dokumentów najmniejsze ogłoszenie — 10,50 zł (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów — 0,90 zł. za wyraz, ogłoszenie większe — strona 240 zł, 1/2 strony — 165 zł, 1/4 strony — 90 zł, 1/8 strony — 60 zł. Tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej. Prenumerata roczna ze skorowidzem 18 zł, półroczna bez skorowidza 10 zł.

Należność za ogłoszenia i prenumeratę płatna z góry na konto Nr 420-134/1 w Narodowym Banku Polskim Oddz. Woj. w Olsztynie.

Cena niniejszego egzemplarza — 1,50 zł.

ODBIORCA: